स्वकालेनतद्योग्यकालेन ॥ ३६ ॥ कौमारलीलांनिरूपयति अविदूरइत्यादिना ॥ ३७ ॥ क्षेपणैःबिल्वामलकादिभिः किंकिणीयुक्तैःपादैः क्षिपतः ताडयतः वत्सपालाएवद्वित्राः कंबलादिपिहिताः वृषरूपमनुकुर्वंति तैःसह ॥ ३८ ॥ स्वयमपितथैववृषायमाणौनर्दंतौतदनुकारिशब्दान् कुर्वंतौयुयुधातेइत्यर्थः रुतैःशब्दैःजंतून्हंसमयूरादीन् ॥३९॥४०॥ मुग्धइवअजानन्निवआसदत् समीपमागमत् ॥ ४१॥ अपरपादाभ्यांसलांगू

एवंव्रजौकसांप्रीतिंयच्छंतौबालचेष्टितैः॥ कलवाक्यैःस्वकालेनवत्सपालौबभूवतुः॥३६॥अविदूरेव्रजभुवःस हगोपालदारकैः॥ चारयामासतुर्वत्सान्नानाक्रीडापरिच्छदौ॥ ३७॥ क्वचिद्वादयतोवेणुंक्षेपणैःक्षिपतःक्वचित्॥ क्वचित्पादैःकिंकिणीभिःक्वचित्कृत्रिमगोवृषैः॥ ३८॥ वृषायमाणौनर्दंतौयुयुधातेपरस्परम्॥ अनुकृत्यरुतैर्जंतूंश्चेरतुःप्राकृतौयथा॥३९॥ कदाचिद्यमुनातीरेवत्सांश्चारयतोःस्वकैः॥ वयस्यैःकृष्णबलयोर्जिघांसुर्दैत्यआगमत्॥ ४० ॥ तंवत्सरूपिणंवीक्ष्यवत्सयूथगतंहरिः॥ दर्शयन्बलदेवायशनैर्मुग्धइवासदत्॥ ४१ ॥ गृहीत्वाऽपरपादाभ्यांसहलांगूलमच्युतः॥ भ्रामयित्वाकपित्थाग्रेप्राहिणोद्गतजीवितम्॥ सकपित्थैर्महाकायःपात्यमानैःपपातह॥ ४२ ॥ तंवीक्ष्यविस्मिताबालाःशशंसुःसाधुसाध्विति ॥ देवाश्चपरिसंतुष्टाबभूवुःपुष्पवर्षिणः॥ ४३ ॥ तौवत्सपालकौभूत्वासर्वलोकैकपालकौ ॥ सप्रातराशौगोवत्सांश्चारयंतौविचेरतुः॥ ४४ ॥ स्वंस्वंवत्सकुलंसर्वेपाययिष्यंतएकदा॥ गत्वाजलाशयाभ्याशंपाययित्वापपुर्जलम् ॥ ४५ ॥ तेतत्रददृशुर्बालामहासत्वमवस्थितम्॥ तत्रसुर्वज्रनिर्भिन्नंगिरेःशृंगमिवच्युतम्॥४६॥सवैबकोनाममहानसुरोबकरूपधृक्॥ आगत्यसहसाकृष्णंतीक्ष्णतुंडोऽग्रसद्बली॥ ४७॥ कृष्णंमहाबकग्रस्तंदृष्ट्वारामादयोऽर्भकाः॥ बभूवुरिंद्रियाणीवविनाप्राणंविचेतसः ॥ ४८ ॥ तंतालुमूलंप्रदहंतमग्निवद्गोपालसूनुंपितरंजगद्गुरोः॥ चच्छर्दसद्योऽतिरुषाऽक्षतंबकस्तुंडेनहंतुंपुनरभ्यपद्यत॥ ४९॥

लंयथाभवतितथागृहीत्वा॥ ४२ ॥ ४३ ॥ सर्वेषांलोकानामेकौमुख्यौपालकौ प्रातराशःप्रातर्भोज्यंअन्नंतत्सहितौ ॥४४॥ अभ्याशंसमीपम् ॥४५॥४६॥४७॥ रामआदिर्येषांतेनतुरामः ॥४८॥४९॥